

forbydes, og i samme åndedrag siger de, at vi altså ikke behøver at undersøge de nye pesticider. Dertil vil vi sige, at så vil vi ende i den samme suppedas, som vi har med de gamle pesticider.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jamen det var dog helt galt fra de to seneste ordførere. Det blev understreget ved førstebehandling, at der ikke måtte slækkes på kvaliteten. Det vil vi overhovedet ikke være med til. Men det er et spørgsmål om, hvor mange ressourcer man sætter ind på at få bragt denne sagsbehandlingstid, som er en af Europas højeste, længere ned.

Vi har en interesse i, at sagsbehandlingen foregår i Danmark. Når vi kommer dertil, at bare et middel er godkendt et sted i Europa, kan det bruges alle steder, er vi trygge ved, at det sker i Danmark, men det kræver, at vi spejder processen op og får flere folk til det. Det er ikke et spørgsmål om at gøre det mere lemfældigt, bestemt ikke. Vi er tilhængere af, at det bliver gjort meget, meget grundigt.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Egentlig er det grotesk, at man overhovedet skal behandle ansøgninger om at bruge pesticider, det vil sige ansøgninger om at sprede gift ud i naturen, når der er et alternativ.

Hele holdningen til renere teknologi er, at hvis der er et alternativ, skal man selvfølgelig bruge det. Derfor burde det være sådan, at hvis man skal diskutere en ændring af godkendelsesprocedurerne for pesticider, skal man som den allerførste begrundelse for overhovedet at optage menneskers tid og Miljøstyrelsens tid have, at der ikke er andre muligheder end at bruge sprøjtemidlerne, og det er der jo. Det har netop den økologiske produktion vist.

Derfor: Hvis vi skal kigge på at ændre på procedurerne og sagsbehandlingstiden, skal det først og fremmest være ud fra, at man skal have ændret grundlaget for vurderingen af pesticider.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Det er jo tankevækkende, at vi her kan stå og diskutere, jeg tror, det var hr. Peter Christensen, der talte om hykleri. Sandheden er den, at når vi arbejder på miljøområdet, roser vi os gerne af at arbejde sammen med Sverige og Norge og

andre lande. Når vi taler om Svanemærket, stemmer regeringen jo for og siger, at det er alle tiders med vores nordiske brødre, for hvad de kan, det kan vi også, og vi har tillid til hinanden.

Når så man skal ind og have godkendt bekæmpelsesmidler, er man fuldstændig ligeglad med, at man i Sverige, Norge, England, Tyskland og Schweiz, i alle lande meget hurtigere kan få godkendt nye pesticider og få revurderet pesticider, og det er vel lige så meget på grund af deres dygtighed. Det kan vi altså ikke acceptere.

Vi synes derimod, det er fint, at vi sammen med Grækenland er de to lande, hvor det tager længst tid at få godkendt nye midler og revurderet gamle midler. Ja, det er jo noget, som regeringen kan være stolt over, ligefrem at kunne trække den i 40-48 måneder sammen med grækerne, men det er ingen gavn for miljøet, og det er ingen gavn for de borgere, der skal bruge midlerne.

Det viser sig mere og mere, og det er sådan set det bedste ved debatten i dag, at det var afgiften, man gik efter. Man skulle have penge i statskassen, så man bagefter kunne dele ud af dem, som man ville. Det er et o.k. formål, men det var mere rigtigt at stå frem og sige det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 51 (V, KF, FP og DF) stemte for, 61 (S, SF, RV, EL og CD) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 18:

Forslag til folketingsbeslutning om begrænsning i anvendelse af bekæmpelsesmidler på ikkedyrkede arealer.

Af Hans Christian Schmidt (V), Niels Jørgen Langkilde (KF), Aage Brusgaard (FP) og Ole Donner (DF) m.fl.

(Fremsat 21/10 97. Første behandling 20/11 97. Betænkning 17/12 97).